

Sygn. akt IX Ka 553/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku

sprawy **N. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju

z dnia 25 lutego 2014 roku sygn. akt II K 817/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do 4 (czterech) miesięcy;
2. okres orzeczonego środka karnego obniża do 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od opłaty za obie instancje i wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt. IX Ka 553/14

UZASADNIENIE

N. G.został oskarżony o to, że 26 listopada 2013 roku w miejscowości S., w woj. (...)będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Busku Zdroju sygn. akt II K 490/12 z dnia 8 października 2012 roku oraz Sądu Okręgowego w Kielcach sygn. akt IX Ka 1915/12 z dnia 5 marca 2013 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a nadto w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych tymi wyrokami prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki „P.(...)” nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Busku - Zdroju wyrokiem z dnia 25 lutego 2014 roku w sprawie sygn. II K 817/13 uznał oskarżonego N. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym że ustalił, iż kierowany pojazd mechaniczny to motorower, stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto na podst. art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego N. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Ponadto Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 270 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając mu rażącą niewspółmierność (surowość) kary wnosząc o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez znaczne złagodzenie kary i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby oraz skrócenie wymiaru orzeczonego środka karnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja wywiedziona przez obrońcę oskarżonego okazała się częściowo zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku.

Ponieważ z treści apelacji wynika, iż skarżący nie kwestionuje ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie stanu faktycznego, winy oskarżonego N. G. i kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, zbędnym jest powtarzanie rozważań Sądu Rejonowego w tym zakresie, poza stwierdzeniem, iż Sąd I instancji rozpatrzył przedmiotową sprawę w całości należycie, właściwie uznając, iż wina oskarżonego i okoliczności sprawy nie mogą budzić jakichkolwiek wątpliwości.

W ocenie Sądu Okręgowego podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności – surowości kary, w zakresie w jakim skarżący kwestionuje wysokość orzeczonej kary jest trafny, bowiem wymierzona przez Sąd I instancji wobec N. G. kara 8 miesięcy pobawienia wolności razi surowością.

Sąd Odwoławczy uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy odpowiednio dolegliwą będzie kara w rozmiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności. Jest ona adekwatna zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego jak i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto spełnia wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności te o których mowa w art. 53kk i czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż w stosunku do oskarżonego N. G. nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna umożliwiająca zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przeciwnie twierdzenia skarżącego w tym zakresie są nietrafne i nie mogą zostać uwzględnione. Zdaniem Sądu Odwoławczego jedynie kara o charakterze izolacyjnym odniesie pożądany skutek w stosunku do oskarżonego. N. G. był już bowiem uprzednio karany, w tym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Dał się zatem poznać jako osoba przejawiająca lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych. Poprzednio orzeczone wobec niego kary łagodniejszego rodzaju nie odniosły pożądanych rezultatów, oskarżony ponownie popełnił przestępstwo. Jak słusznie wskazuje Sąd I instancji nie można zatem przyjąć w stosunku do oskarżonego N. G. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wobec powyższego jedynie kara o charakterze bezwzględny, wbrew temu co podnosi obrońca oskarżonego w uzasadnieniu apelacji może spełnić swe cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania wobec sprawcy, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Tylko taka kara będzie w stanie skutecznie powstrzymać oskarżonego przed ponownym popełnieniem przestępstwa.

Zdaniem Sądu Okręgowego podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności tj. surowości orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest trafny.

W ocenie Sądu Odwoławczego orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat jest rażąco surowy.

Nie negując faktu, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów nie powinien w ogóle prowadzić pojazdu, to jednak uwzględniając wszystkie istotne dla wymiaru kary okoliczności, przede wszystkim stan nietrzeźwości oskarżonego, a także biorąc pod uwagę rodzaj pojazdu jakim kierował oskarżony oraz fakt, iż przejechał on niewielki odcinek drogi, w godzinach wieczornych, a więc w porze kiedy natężenie ruchu jest stosunkowo mniejsze zasadnym jest zmiana orzeczonego wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych poprzez jego złagodzenie do okresu 2 lat.

Tak ukształtowany środek karny, w ocenie Sądu Okręgowego uświadomi oskarżonemu wagę naruszonych przez niego reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wdroży go do ich przestrzegania w przyszłości, a jednocześnie stanowi odpowiednią dla niego dolegliwość, a nadto okres ten jest adekwatny do stopnia nietrzeźwości i okoliczności zdarzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 §1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok jak w części dyspozytywnej orzeczenia, w pozostałym zakresie utrzymując go w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za II instancję Sąd oparł o przepisy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia.

SSO Andrzej Ślusarczyk